

I. Π.

Ἡ πεθερά (Σὺν γαμπρῷ τῆς, μόλις ἐπιστρέφουσα ἀπὸ τὴν ἐπαγωγὴν τῆς). — Κοιτών, γαμπρέ μου, πού θά μέ πᾶς τώρα ; Τί θά ποῦ δειξῆς στήν πόλιν σας ;

Ἡ Γαμπροῦς. — Τοῦ... σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου !...

Στὸ Πλημμελοδίκησιον

Ἡ Πρόεδρος (σὺν κατηγορούμενον ἀπὸ τοῦ μόλις ἀπῆγγελε τὴν εἰς 15 μῆρῶν καταδίκην τὸν). — Ἔχεις νὰ προσθέσης τίποτα κατηγοροῦμενον ;

Ἡ Κατηγοροῦμενος. — Νὰ προσθέσω ; Τί λέξ. ν. Πρόεδρος ; Ἐγὼ ἔλεγα ν' ἀφαιρέσω...

Συζυγικαί...ἀβρόττες

Ἡ ξείνη. — Καί τοιαῦς νὰ μέ βλέπῃς ἀτά πρόσωπο ;

Ἡ ξείνος. — Γιατί ὄχι ! Μὲ τὸν καιρὸ ὅλα τὰ συνειθίζε κανεῖς !...

Η ΤΡΙΧΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΝΥΧΙΑ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

Συμβαίνει πολλές φορές νὰ μεγαλώνουν ἢ τρίχεις καί τὰ νύχια τῶν νεκρῶν καί μετὰ τὸ λούσιμον τοῦ σώματός των. Ἀναφέρεται μάλιστα ἡ περιποίηση μιάς γυναίκας τῆς ὁποίας τὰ μαλλιά εἶχαν τόσο μεγαλώσει, ὥστε ἀπὸ σιρανταπέντε χρόνους μετὰ τὴν ταφή της, ὥστε γβαίνουν ἔξω ἀπὸ τίς χαραμάδες τοῦ τάφου της. Μόλις θύος τ' ἀγγείων, τοιφθῆσαν καί μεταβλήθησαν ἀέσος σὲ σκῆνη.

Κατὰ τὸν Μεσαίωνα, πού ἡ ἀνάθεια κ' ἡ δεισιδαιμονία βασιλεύαν σ' ὅλη τὴν Εὐρώπῃ, τὰ φανόμην αὐτὰ ἔκαμαν ὥστε τοὺς νεκροῦς τῶν ὁλοίων ἢ τοίχεις ἠξῆσαν μετὰ θάνατον, νὰ τοὺς θεωροῦν ὡς βουκόλας. Τοὺς ἐξοθάβαν, ἔκαμαν τὰ σώματά τους καί σχοροῦσαν τὴ σκῆνη τους στοὺς πέσσερις ἀνείμους.

ΣΚΕΦΟΥΔΕΣ

Ἡ ἔσος εἶνε πόλεμος γι' αὐτὸ καί ὅλες οἱ ἔσoticές λέξεις εἶνε στρατιωτικῆς : Νικητῆς ἔσος, ἔσος νικημένος, κατὰκτησις καρδιάς, ὑποδοκῆσιον μιά καρδιά, καρδιά μου εἶμαι αἰχμαλωτός σας, δεσμός καρδιάς, καρδιά ἀπόρθητη, ἐκπρόθυμος καρδιάς, καλεῖ αὐτοὺς με καταδιώκει, μοῦ κάνει σαστή πολιορκία, ἔσος ἀνίκανος, κτλ. κτλ.

.....

Κι' ἔγινε κείνο πού ἐγράψαν. Ἡ, μὰ εἶχε τύχη σά βουνοῦ ἢ ἐρωπιάρα αὐτὴ Δούρα !

Εἶχαν περάσει δύο σχεδὸν μῆνες ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν ὁ Νίκος εἶχε ἐγράψει πρὸς τὸν κύνονο ἢ Δούρα εἶχε ἀρξῆσαι ν' ἀπελπίσει, ὅταν ἔλαβαν, μιά μέρα, γνήσιον τὸ κουνουρί κ' ἡ ὑπερήτρια ἀνήγγειλε μιά ἐπίσκεψιν, ἕνα κύμιον.

Ἦταν ἐξείνους !

Μὰ καί τί καλὴ σύμπτωση ! Ἐξείνη τὴν ὥρα, ἡ πεθερὰ ἔλειπε καί θάλεται ὡς τὸ βράδν' εἶχε πάει στήν κηδείαν μιάς γουῆς κίληνάδας της. Ἡ Νίκος πάλι μόλις εἶχε φύγει γιὰ τὴν Τράπεζα ἔπρεπε νὰ χαλάσῃ ὁ κόσμος γιὰ νὰ ξαναγυρῆσῃ πρὸς ἀπὸ τίς ξερ. Κι' ὁ Ἄλεκος ὁ Εὐαγγελόσος εἶχε πάει μὲ πολιτικά καί δέν εἶχε πῆ ὄνομα στήν ὑπερήτρια προβλεπτικῶς πάντα του, εἶχε σταίξει στήν κυρία τὴν κόρα του. Ἡ Δούρα, λοιπὸν στήν ἀνάγκη, θὰ μπορούσε τὰ κούρη ὁλοδοκῆσιον τὴν ἐπίσκεψιν ἢ — βλέποντας καί κάνοντας — νὰ πῆ ἐν' ἄλλο ὄνομα, ὁποιοῦδήποτε.

— Οὐρ ! ἔκαμε τάχα μπισσά στήν ὑπερήτρια διαβάζοντας τὴν κάρτα νὰ τὸν διώξω ἢ νὰ τὸν δεχθῶ ;... Καλά. Ἄς περιμένῃ σὸ σαλονάκ κ' ἔρχομαι.

Μονάχη, πῆδηξε ἀπ' τὴ χαρά της. Καί βιαστικά, πέρασε τὸ πύκοντό της φρουστάν κ' ἔκανε τὸ πύκοντο μιλῶ τῆς χτένισμα, γιὰ νὰ τοῦ φανῆ ὅσο τὸ δυνατὸ πύκοντο μιλῶ καί νὰ τοῦ θυμίσῃ τὴ Δούρα τὴν τότε...

Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ὅπως τὸ περιέμενε: — Ἄ, μὰ σήμερον σὰς ξαναβρίσκω ! τῆς εἶπε μόλις τὴν εἶδε μπροστά τὸν ὁ Ἄλεκος. Τὴν ἄλλη φορὰ, — θυμάστε ; — τρώμεθα νὰ σὰς γνωρίσω. Σήμερον... μοῦ φαίνεται πὺς εἶμαστε ἀξίωμα στὸν Πόρο ! — Τί καλά ! ἔκαμε ἢ Δούρα.

Καί τοῦ ἔγνεψε ὀδύσια, νὰ μὴν παραφρονᾶσῃ, πὺς κάποιος τάχα, τοὺς ἀκουγε ἀπὸ δίπλα, γιατί τὸν φοβήθηκε νὰ τοῦ πῆ ἄμεσως πὺς ἦταν μονάχη...

- Ἐξείνους ἀπόρησε : — Ποιὸς εἶνε ;... — Ἡ πεθερὰ μου, φημίσεις ἢ Δούρα. Ἐξείνους ἔβαλε τὰ γέλια. — Γιατί ;... — Γιατί μοῦ λέτε ψέμματα !... «Ὁ κύριος εἶνε ἔξω ! ἢ μεγάλῃ κυρία εἶνε ἔξω ! Μόνον ἡ νέα κυρία εἶνε ἐδῶ !»

(Ἀκολουθεῖ)

ΔΙΑΒΑΣΤΕ

Τὸ 10ον φύλλον τῆς «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ» τὸ ὁποῖον ἐκδίδεται μεθ' ἑαυτὸν Σάββατον 21 Νοεμβρίου. Ἀφρονῆ ἐκτέλεσις ὅλης καί θαυμαστῆς εἰκόνας. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐκλεκτῶν περιεχομένων του εἶνε καί τὰ ἑξῆς : «Ἀπὸ τὸν Ἐρωτὰ στὴ Λαμνὸς», Ἡ ἱστορία Νίνων γνὲ Λαυζλό, τὰ «Σπανιότερα Πράγματα τοῦ Κόσμου», «Ἀπὸ τὰ κότερα στὸ παλάτι», ὁ «Ἀσπρος Καβαλλόσος» μεσαιωνικὸ διήγημα, «Τρεῖς Τραγικοὶ Παιγνῆτες», «Ἀγνωστὸς σελίδος ἀπὸ τῆ ζωῆ τοῦ Ναπολέοντος στήν Ἁγία Ἐλένη», Οἱ «Ἐρωτες τοῦ Λαμνασίνου», «Ἐνας πύργος στὸν χαρτί» οὐγγικὸ διήγημα, «Ἀπὸ τῆ ζωῆ τῶν ἐντόμων», «Ἦως πεθαίνουν οἱ ἀνδρες» διήγημα τοῦ Κλώντ Φαρρό, κτλ. κτλ. Κάθε ἀπὸ τ' ἀνωτέρω θέματα εἶνε πλουσιώτατα εἰκονογραφημένον. Ἐκτὸς αὐτῶν δημοσιεύονται πολλὰ μικρὰ διηγήματα, παραμύθια, ἀνέκδοτα, ἀστεία, ποιήματα ἑλληνικά καί ξένα, γυλογραφίαι κτλ.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Αἱ φανταστικαὶ διασπαστικῆς τοῦ Τσαρλεστον καί τοῦ ἡδὲ τριτὸ κατακλιῶσον κάθε ἀπόγευμα τὰ ντασικῆ Ἀθηνῶν καί περιχώρων καί χοροῖνον με ἀξιοθαύμαστο κέρ.

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην στὸ Καποῖς κόσμος πάρα πολὺς, τουαλέτες ἀπογευματινῆς ἄλλα πολλὰ ἔξ αὐτῶν διεκρίνοντο διὰ τὴν κομψότητά τῆς φούμας των καί τῆς ἀριτοτεχνικῆς διακοσμητικῆς των.

— Μεταξὺ αὐτῶν συναπληρωτέων ἐφανίσαν, κ. Κάρτερ, κ. Ἀδαμίδου, κ. Παπαδάμ, δις Ἀμπουρν, κ. Περζῆ, — Ἐπίσης παρενοήθησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλίας κ. ντὲ Σουπρέν, ἡ Πρόεδρος τῆς Ὀλλανδίας, ὁ Γερμανοὺς τῆς Ρουμανικῆς Προβείας, κ. καί δις Β. Μελά, κ. Ἀργυροπούλου, κ. καί κ. Ἀ. Τσουκαλά, κ. καί κ. Νικολάου, κ. καί κ. Ὀρεινῆ, κ. καί κ. Ἀφρονίδη, κ. καί δις Ν. Νικολαΐδη, κ. καί κ. Ταρῆ, κ. καί δις Ζαλοκώστα κ. ἰ. π.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον δεξίσεις παρὰ τῆς κ. καί τῆς Ν. Νικολαΐδη ὑπὸ τῶν τε-ντασῶν. Ἡ οἰκοδόπινα ἔφερε τουαλέττα λίαν καλαισθητὴ ἀπὸ βελούδου γκρι-ἄρζάν ἐν συνδυασμῷ κρέπ-σατέν οἰκοδόπιον.

— Ἡ δις Νικολαΐδη τουαλέττα ὀνειρωδῶς εὐνοση ἀπὸ βελούδου — δέσμα φειδιού — σὲ ἀπορροσιν μπλε πασιέλ.

— Μιά ματιὰ στὸ εὐνοση περιβόλι ὅπου εἶνε συγκεντρωμέναι ἄρκεττες περιζωμῆς κεκλημέναις καί συνδράζονται τῶσον ἀρμονικά αἱ ἐπιρναὶ τουαλέτες τὸν στὸ φόντο τοῦ γαλανοῦ οὐρανοῦ καί στὸ ἀντισημένο πλαίσιον τοῦ κήπου.

— Μεταξὺ τῶν κομποσῶων κ. καί κ. Μαντέτα τουαλέττα μαύρη καί λευκῆ, κ. καί δις Σκαρβαρὶ βελούδου γκρι-μπλε με πῆνιν λευκῆ, κ. καί δις Παπαδοπούλου μουσελίνα λευκῆ εὐπαιρῆ πρόσῃνι μαντοπράσινα, κ. καί κ. Ἀποστολίδη ζωρζέττ ὑπορτοῦ μαντο οἰκοδόπιον με γούνας φανά, κ. καί δις Τσακασιάνου ὀρεινότητ με τουαλέττα μπλε ζωρζέττ καί βελούδου οἰκοδόπιον καστορί ροῦ με μπλε ζωρζέττα, μαντο μπλε γραπέλλα γαυροσισημένο με καστορί μπλε, κ. καί κ. Γουλάρη τουαλέττα ροῦ καί μαντο πῆι-γροῦ, κ. καί δις Χαρισσιάνου χαρτωμένο τζάμπουρ μολίν κρέπ-ντ-σιν πὺς κατέληγε σὲ γραμμῆς ροζ-ροζ, φούστα πῆισσὸ πὺς τελείωνε στὸ ἴδιον γαυροσισημένο καπέλλο ἀπὸ καστορί μολίν.

— Ἡ τελευταία παραστάσις τῆς κ. Φερρό εἶχε πολὺ κόσμον, καί μπορούσε κανεῖς νὰ θαυμάσῃ καί εὐνοσηρῶς ἄρκεττες καί τουαλέτες κομψῆς. Ὅλες σχεδὸν ἡ κυρίες φοροῦσαν καπέλλα μικρά, καστορίνα καί βελουδένα καί μάλλον μαύρα, ἐπίσης καί ὅλες σχεδὸν ἔπαυσοφία βραδινὰ βελουδένα ἢ ντῶ γαυροσισημένα με ἀφθονῆς γούνας.

— Ἡ ὀρεινότητ τῆς βραδειῆς ἦτο χωρὶς καπέλλο, κτενισμένη πολὺ ἀπλᾶ ὅσον καί ἀριστοτεχνικὰ χάρη στήν πλούσιαν κομψὴν της, ἦτο ἢ κ. Νάντα Κυριαζοῦ με τουαλέττα μαύρη καί ὀρεινότητ φανά γκρι-ἄρζάν.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν χοροῖνον ἀπογευματινὰ παρὰ τῆς κ. καί τῆς κ. Μελέγκοβιτς στήν ἰδιοφρονῆον ἐξοχικὴν ἐπαλίον των. Ἡ οἰκοδόπινα ἔφερε κομψὴν τουαλέτταν κρέπ-ντ-σιν γκρι-μπλε ἐν συνδυασμῷ ζωρζέττ. Μεταξὺ τῶν παρερθεθειτῶν ἦσαν κ. καί δις Μαζοῦ, κ. καί κ. Μαζουρινῆν ὀρεινότητ με μαύρη τουαλέττα, κ. ἢ κ. Ἀγαπητοῦ, κ. καί κ. Χαριλάου λίαν καλαισθητὴ τουαλέττα κ. καί κ. Ἀντωνιάδη πολὺ πικάντικῆ φουσιονομῆ δις ἼΙ. Σταῖων πολὺ εὐνοση με τουαλέττα βελουδινῆ ροῦ, κ. καί δις Ἰατροῦ κομψὴν τουαλέττα, κ. καί κ. Δ. Βασιλείδη κομφοτῆτ τουαλέττα πράσινα κ. καί κ. Παταγεοργίου — ὀρεινότητ ἐμφάνισις — με τουαλέττα μαύρη καί λευκῆ, κ. καί κ. Πελεστρίνο τουαλέττα βι-ροῦ, κρέπ-σατέν καί βελούδο.

Ἡ Μεντζίν